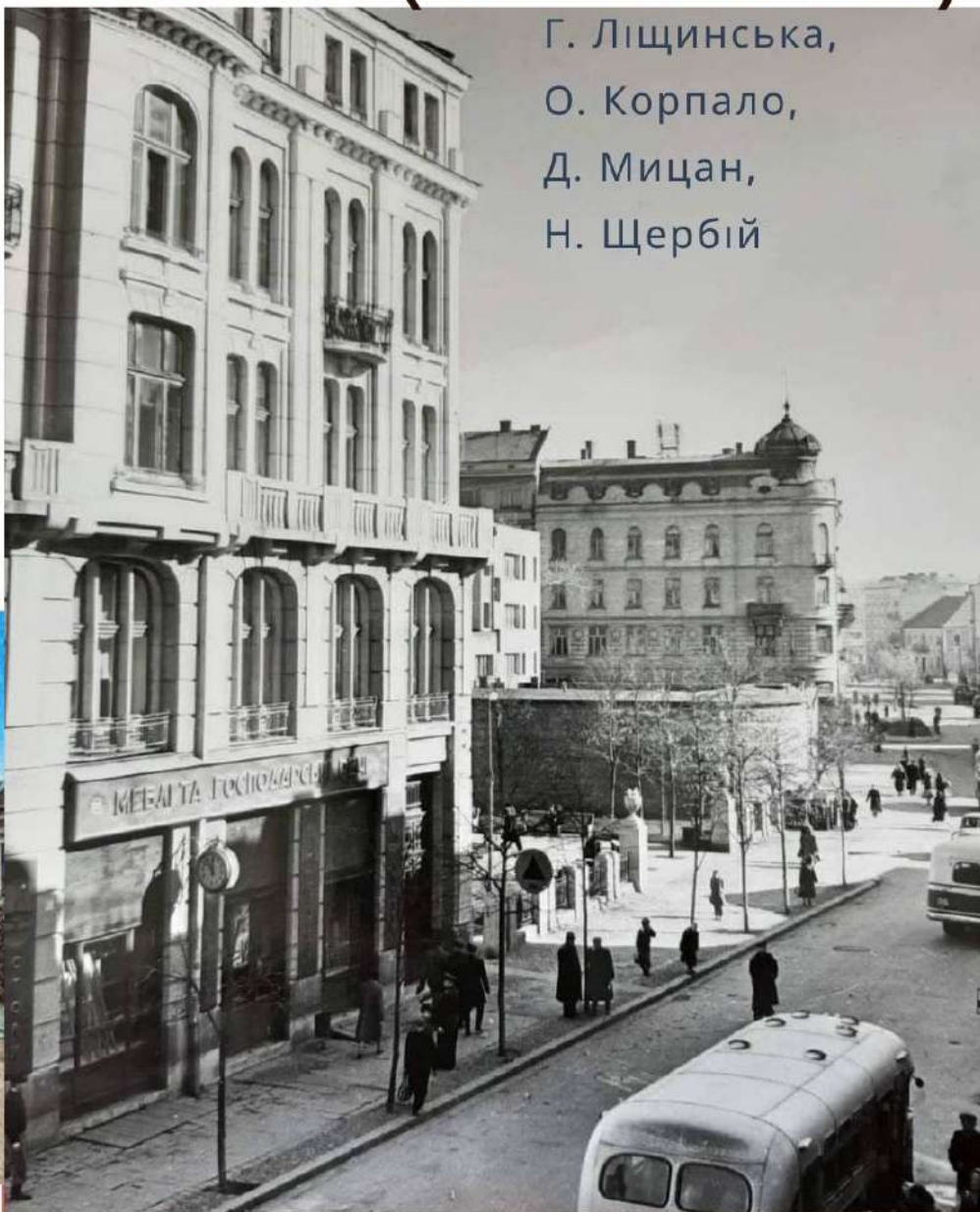

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОВЕДЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ (ЛІНГВІСТИЧНОЇ)

Г. Ліщинська,
О. Корпало,
Д. Мицан,
Н. Щербій

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника

Факультет Філології

Кафедра слов'янських мов

Г. Ліщинська, О. Корпало, Д. Мицан, Н. Щербій

**МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ І ПРОВЕДЕННЯ
НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ (ЛІНГВІСТИЧНОЇ)
ДЛЯ БАКАЛАВРІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ 035 ФІЛОЛОГІЯ**

Івано-Франківськ 2024

УДК81'25(072)

*Рекомендовано до друку Вченою радою Факультету філології
Прикарпатського національного університету імені Василя
Стефаника
(протокол №2 від 04.12.2024 року)*

Рецензенти:

Воробець Олексій Дмитрович – кандидат філологічних наук, завідувач кафедри загального та германського мовознавства Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

Савчук Руслана Любомирівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри журналістики, Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника

УДК81'25(072)

Ліщинська Г., Корпало О., Мицан Д., Щербій Н.

Методичні рекомендації до організації і проведення навчальної практики (лінгвістичної) для бакалаврів спеціальності 035 «Філологія» / Кафедра слов'янських мов; Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника. Івано-Франківськ, 2024. 36 с.

Методичні рекомендації містять загальні правила організації і проведення навчальної (лінгвістичної) практики студентів освітньо-кваліфікаційних рівнів „бакалавр”, вимоги до складання та оформлення звітної документації.

Мета рекомендацій – допомогти студентам організувати самостійну лінгвістичну діяльність, набути навичок філолога, а також забезпечити єдині критерії оцінювання навчальної практики.

Методичні рекомендації призначено для студентів спеціальності 035 «Філологія», спеціалізації 035.033 Слов'янська мова та література (переклад включно), перша – польська, галузі знань 03 Гуманітарні науки.

© Ліщинська Г.Д., Корпало О.Р., Мицан Д.М., Щербій Н. О.

ЗМІСТ

Передмова

1. Мета та цілі.....
 - 1.1. Компетентності та результати навчання
2. Організація практики
 - 2.1. Програма практики
3. Обов'язки студентів-практикантів та керівників практики
 - 3.1. Права та обов'язки студента-практиканта ...
 - 3.2. Обов'язки керівників навчальної практики
4. Основні професійно-лінгвістичні уміння та навички студентів ...
5. Практичні складові навчальної практики ...
 - 5.1. Сутність і специфіка діалогічної мови ...
 - 5.2. Фольклорно- краєзнавчий компонент Навчальної практики
 - 5.3. Слідами польського Станіслава ...
6. Підсумки навчальної (лінгвістичної) практики: звітна документація ...
7. Критерії оцінювання практики ...

Бібліографія

Додатки ...

ПЕРЕДМОВА

Навчальна (лінгвістична) практика студентів 1-го курсу спеціальності 035 Філологія є невід'ємною частиною процесу підготовки бакалаврів. Вона спрямована на поглиблення практичних комунікативних навичок з польської та англійської мов, зокрема з носіями мови, навичок проведення екскурсій іноземними мовами, збір та аналіз фольклорного матеріалу під час екскурсій визначними місцями регіону та ін. Курс охоплює основні напрями прикладної лінгвістики, фольклористики, літературного краєзнавства. Студенти здобувають уміння застосовувати знання з володіння польською та англійською мовами в реальних практичних ситуаціях, аналізувати мовні явища з урахуванням контексту, культурних та соціальних факторів, вивчають методику проведення екскурсій іноземними мовами, їх специфіку, збирають та аналізують фольклорний матеріал. Особлива увага приділяється розв'язанню практичних завдань, пов'язаних із використанням мовних знань у реальних ситуаціях, таких як спілкування з носіями мови переклад та створення текстів для екскурсій, а також розвиток міжкультурної комунікації.

Важливе місце в сучасній філологічній освіті займає вивчення основ фольклористики як науки про усну народну творчість. З метою кращого розуміння регіону, специфіка розвитку якого є невід'ємним складником стратегії розвитку університету, студенти в рамках навчальної лінгвістичної практики матимуть змогу під час виїзних екскурсій ознайомитися фольклорно-літературно-краєзнавчою специфікою регіону.

1. МЕТА ТА ЦІЛІ ПРАКТИКИ

Метою навчальної практики є формування у студентів практичних навичок застосування лінгвістичних знань для аналізу та розв'язання мовних

і комунікативних завдань у різних сферах. Дисципліна спрямована на розвиток гнучкого мовного мислення та вдосконалення мовленнєвих компетенцій через практичне опрацювання мовних явищ у реальних комунікативних ситуаціях. Окрім того виокремлюється окремий фольклористичний компонент у навчальній практиці, який є невід'ємною частиною специфіки Карпатського регіону як прикордонного з урахуванням історичного контексту.

Практика має на меті озброїти майбутніх філологів-полоністів знаннями про:

- 1) польських авторів, які жили і писали в м. Івано-Франківську та області;
- 2) вид польської мови, яка існує в нашому місті (зустрічі з носіями мови з етнічних польських родин);
- 3) спілкування з носієм англійської мови;
- 4) місто і область в польських назвах та іменах;
- 4) польську культурну спадщину (костели, цвинтарі, пам'ятки та пам'ятники архітектури);
- 5) узагальнення та поглиблення знання здобувачів-філологів із польського й українського фольклору, ознайомлення їх з особливостями, культури та традицій польськомовного населення на теренах України та етнічної Польщі, практичне ознайомлення з живим побутуванням традиційного фольклору в його сучасному стані.

1.1. Компетентності та результати навчання

ІК Здатність розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми в галузі філології та перекладу (лінгвістики, літературознавства, фольклористики та літературного краєзнавства) у процесі професійної діяльності або навчання, що передбачає застосування теорій та методів філологічної науки і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні компетентності

ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово.

ЗК 4. Здатність бути критичним та самокритичним.

ЗК 5. Здатність учитися й оволодівати сучасними знаннями.

ЗК 6. Здатність до пошуку, опрацювання та аналізу інформації з різних джерел.

ЗК 7. Уміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

ЗК 8. Здатність працювати в команді та автономно.

ЗК 9. Здатність спілкуватися іноземною мовою (польською та англійською мовами).

ЗК 10. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК 11. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 12. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК 13. Здатність проведення досліджень на належному рівні.

Фахові компетентності

ФК 6. Здатність вільно, гнучко й ефективно використовувати польську, англійську, українську мови в усній і письмовій формах, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному), для розв'язання комунікативних завдань у різних сферах життя.

ФК 7. Здатність до збирання й аналізу, систематизації та інтерпретації мовних, літературних, фольклорних фактів, інтерпретації та перекладу тексту.

ФК10. Здатність здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ФК 11. Здатність до надання консультацій із дотримання норм літературної мови та культури мовлення.

ФК 12. Здатність до організації як усної, так і писемної ділової комунікації.

Результати навчання

ПРН 2. Ефективно працювати з інформацією: добирати необхідну інформацію з різних джерел, зокрема з фахової літератури та

електронних баз, критично аналізувати й інтерпретувати її, впорядковувати, класифікувати й систематизувати.

ПРН 3. Організовувати процес свого навчання й самоосвіти.

ПРН6. Використовувати інформаційні й комунікаційні технології для вирішення складних спеціалізованих завдань і проблем професійної діяльності.

ПРН7. Розуміти основні проблеми філології та підходи до їхнього розв'язання із застосуванням доцільних методів та інноваційних підходів.

ПРН8. Знати й розуміти систему мови, загальні властивості літератури як мистецтва слова, історію польської, англійської мови і польської, англійської, української та світової літератур, вміти застосовувати ці знання у професійній діяльності, у тому числі - перекладача.

ПРН 10. Знати норми польської, англійської, української мови та вміти їх застосовувати у практичній діяльності.

ПРН 11. Знати принципи, технології і прийоми створення усних і письмових текстів різних жанрів і стилів польською мовою, англійською та українською мовами.

ПРН 12. Аналізувати мовні одиниці, визначати їхню взаємодію та характеризувати мовні явища і процеси, що їх зумовлюють.

ПРН 14. Використовувати польську, англійську, українську мову в усній та письмовій формі, у різних жанрово-стильових різновидах і регістрах спілкування (офіційному, неофіційному, нейтральному) для розв'язання комунікативних завдань у побутовій, суспільній, навчальній, професійній, науковій сферах життя.

ПРН 15. Здійснювати лінгвістичний, літературознавчий та спеціальний філологічний аналіз текстів різних стилів і жанрів.

ПРН 16. Знати й розуміти основні поняття, теорії та концепції польської, англійської, української філології, вміти застосовувати їх у професійній діяльності.

ПРН 17. Збирати, аналізувати, систематизувати й

інтерпретувати факти мови й мовлення й використовувати їх для розв'язання складних задач і проблем у спеціалізованих сферах професійної діяльності та / або навчання.

ПРН 18. Мати навички управління комплексними діями або проєктами під час розв'язання складних проблем у професійній діяльності в галузі польської, англійської та української філології та нести відповідальність за прийняття рішень у непередбачуваних умовах.

ПРН 20. Дотримуватися правил академічної доброчесності, тобто принципів особистого прикладу, відповідальності, справедливості, академічної свободи, взаємоповаги і взаємодовіри, прозорості, партнерства та взаємодопомоги, компетентності й професіоналізму, законності тощо.

2. ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАКТИКИ

Навчальна (лінгвістична) практика на 1 курсі проходить в м. Івано-Франківську на базі Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, а також в закладах культури міста та області, зокрема додатковими **базами практики** можуть бути :

- населені пункти, де компактно проживають польські громади;
- товариства польської культури на території Івано-Франківської, або, за потреби, за межами області;
- населений пункт, де проживає студент, за умови, якщо в цьому пункті є польська громада;
- місцевість чи окремі регіони Польщі, якщо студент поєднує інші форми навчальної діяльності (знаходиться на семестровому навчанні у Польщі відповідно до угод чи в рамках гранту Erasmus+ або ж інших грантів);
- Центр польської культури та Європейського діалогу (СКРІДЕ);
- Літературно-меморіальний музей Івана Франка у с. Криворівня,

- Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття (м. Коломия) та ін.

Тривалість практики – 2 тижні (90 годин).

Під час проходження практики студент має відвідувати консультації керівника з практики відповідно до встановленого графіку, відкриті лекції, виконувати індивідуальні завдання, розроблені кафедрою, та заповнювати щоденник за формою, визначеною в додатку.

Після закінчення практики студент зобов'язаний подати у визначений термін власний звіт про проходження практики та виконані індивідуальні завдання.

Оцінка з практики заноситься у залікову відомість та виставляється в заліковій книжці.

2.1. Програма практики

Зміст програми проведення практики для студентів визначається програмою, розробленою кафедрою слов'янських мов згідно з навчальним планом.

День 1. Настановча нарада з керівником та методистами, закріпленими за групами. Екскурсія до Центру польської культури та Європейського діалогу (СКРІДЕ), спілкування з носіями польської мови.

День 2. 1) Навчальні лекції з носіями мови (програми лекцій будуть висвітлені на кожен навчальний рік окремо на сторінці кафедри).

День 3. Інтерактивна лекція + пішохідна екскурсія некрополями міста

День 4. 1) Навчальні лекції щодо методики проведення екскурсій

День 5. Робота над індивідуальним завданням:

1. Порівняти епітафії у різних культурах.
2. Створити мініпроект або есе: "What Cemeteries Can Teach Linguists and Translators."

День 6. Настановчі лекції щодо виїзних фольклорних екскурсій:

- 1) основні види фольклорних текстів, їх жанрову специфіку, мовні особливості фольклорних текстів;
- 2) ознайомлення за допомогою довідкової літератури, періодичних видань з історією місцевості, де буде проходити практика, з її соціально-економічним та культурним станом, зокрема краєзнавчим матеріалом, видатними діячами польської культури і літератури.
- 3) навчання студентів навичок запису фольклору, літературно-краєзнавчих текстів та фіксації роботи експедиції.

День 7. Виїзна екскурсія (можливі локації):

- Літературно-меморіальний музей Івана Франка у с. Криворівня,
- Національний музей народного мистецтва Гуцульщини та Покуття (м. Коломия).
- Музей Писанки (м. Коломия).

День 8. Опрацювання зібраного фольклорного матеріалу.

День 9. Проведення екскурсії містом на одну з обраних локацій (презентація плюс розповідь). Готує група план та маршрут екскурсії, де кожен має закріплену локацію (перелік на с. 28-29).

День 10. Оформлення звітної документації.

Польова практика (виїзні екскурсії) включає у себе кілька етапів:

I. Теоретична та технічна підготовка здобувачів вищої освіти. Навчально-методична підготовка студентів до практики повинна починатися з ознайомлення за допомогою довідкової літератури, періодичних видань з історією місцевості, де буде проходити практика, з її соціально-економічним та культурним станом.

1. На вступній лекції, яка передує виїзній екскурсії здобувачі можуть отримати уявлення про основні види фольклорних текстів, їх жанрову специфіку, мовні особливості, які доведеться слухати та записувати

фольклор, із краєзнавчим матеріалом, видатними діячами польської культури і літератури.

2. Паралельно з технічною підготовкою може здійснюватися навчання студентів навичок запису фольклору, літературно-краєзнавчих текстів та фіксації роботи експедиції. Бажано перед від'їздом на практику потренуватися записувати різноманітні жанри фольклору з різних носіїв або, що краще, від безпосередніх виконавців, яких можна знайти у місті чи певній місцевості.

3. Перед початком практики студенти повинні пройти інструктаж із безпеки життєдіяльності.

II. Польова практика. Збирання фольклорних матеріалів передбачає наступне:

1. Виявлення умов побутування фольклору в населеному пункті, у якому студент проходить практику. Виявлення інформантів.

2. Укладання карти-схеми населеного пункту, на якій відзначаються цікаві об'єкти (пагорби, кладовища, церкви, джерела, місця проживання й діяльності видатних польських і українських культурних діячів: М. Рея (с. Журавно, Львівщина), Ф. Карпінського (с. Голоски, Коломийщина), К. Венгерського (м.Станиславів), Коломийщина), просвітницьким центром ім. Корнеля Макушинського у м. Стрию), місця народження і проживання С. Вінченца (с. Слобода на Коломийщині, с. Криворівня, с. Бистрець на Верховинщині), І. Франка, М. Грушевського, Параски Плитки-Горицвіт, видатні культурні й літературні діячі Ямницької ОТГ та ін. с.Черніїв, кол.Станиславівщина), Ю. Вежейського В. Хованця (м.Станиславів), С. Обста (с. Березів, К. Кійовський (м. Стрий), співпраця із культурно-

3. Проведення записів фольклорних текстів, літературно-краєзнавчих даних:

- знайомство з інформантами;
- запис відомостей про них;
- аудіо-, відеозапис текстів фольклору.

4. Розшифрування польових записів (записаний матеріал переноситься у день зустрічі з інформантом на папір із урахуванням особливостей діалекту, жанрів творів, регіональної специфіки.).

III. Систематизація матеріалу. Студенти-практиканти під керівництвом викладача здійснюють оформлення записів фольклору, готують звіт про виконану роботу.

Зміст програми проведення практики відповідає положенню про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України, затвердженого наказом Міністерства освіти та науки України, а також іншим нормативним документам щодо практичної підготовки студентів, навчального плану спеціальності та освітньо-кваліфікаційної характеристики фахівців.

3. ОБОВ'ЯЗКИ СТУДЕНТА-ПРАКТИКАНТА ТА КЕРІВНИКІВ ПРАКТИКИ

Лінгвістична діяльність студентів під час практики складається з трьох етапів.

Початковий етап:

- ознайомитися із змістом програми практики;
- взяти участь в настановчій конференції, до проведення якої залучаються керівники практики, студентам надається повна інформація про зміст і тривалість практики;
- отримати у керівника практики індивідуальне завдання, щоденник та проконсультуватися щодо оформлення необхідних документів (особливості оформлення щоденника практики, звіту і індивідуального завдання);
- ознайомитися з графіком проведення консультаційних занять керівником практики від кафедри.

Основний етап:

- вивчити правила охорони праці, техніки безпеки, виробничої санітарії та суворо їх дотримуватися;

- дотримуватися правил внутрішнього розпорядку;
- відвідати відкриті лекції запрошених гостей на викладачів згідно з планом проведення практики;
- відвідати екскурсії, заплановані планом практики, зокрема в межах міста Івано-Франківська та в межах області;
- у повному обсязі виконувати всі завдання, передбачені програмою практики;
- заповнювати щоденник практики, в якому фіксувати як позитивні, так і негативні враження.

Заключний етап:

Підготовка і здача звітної документації. До звітної документації належать:

- 1) Опис пам'яток архітектури про обраний об'єкт в м. Івано-Франківську (екскурсія та презентація) польською мовою (теми додаються на с.23-24);
- 2) Індивідуальне завдання (есе або мініпроект англійською мовою на одну з обраних тем (теми на с. 24);
- 3) Участь у виїзних екскурсіях з метою збору фольклорно-краєзнавчого матеріалу;
- 4) Щоденник лінгвістичної практики (див.додаток);
- 5) Звіт про проходження практики (у довільній формі).

3.1.Права та обов'язки студента-практиканта

*Студент-практикант має **право**:*

1. Консультуватися з керівниками практики від кафедри з усіх питань проходження навчальної практики.
2. Користуватися ресурсами, обладнанням та документацією, які необхідні для забезпечення якісної діяльності студента-практиканта.
3. Отримати повну інформацію стосовно етапності звітування, форми звітності, терміну подачі повного комплексу звітної документації та критеріїв оцінювання практики.

4. Вносити пропозиції щодо вдосконалення організації та проведення лінгвістичної практики.

Студент-практикант зобов'язаний:

1. Прийняти участь у роботі настановної конференції; ознайомитися з програмою проходження практики та вимогами щодо її проходження (звітна документація включно).

2. Своєчасно розпочати навчальну практику.

3. Вивчити та дотримуватися правил охорони праці, техніки безпеки та внутрішнього розпорядку базового підприємства.

4. У повному обсязі виконати завдання навчальної практики, передбачені програмою.

5. Своєчасно звітувати про виконання програми навчальної практики, подавши керівнику від кафедри зазначені звітні документи.

Оскільки діяльність студентів під час практики дорівнюється діяльності професійного лінгвіста, вони повинні відповідати професійним вимогам, серед яких:

- знання іноземної мови, а також знання культури народів, які розмовляють цією мовою;
- вміння користуватися рідною літературною мовою на рівні монологічного та діалогічного дискурсу;
- навички користування словниками, довідниками, картами, Інтернет-ресурсами та іншими джерелами інформації;
- активне володіння різними мовленнєвими жанрами і основними типами текстів;
- постійне поповнення активного словникового запасу з обох мов.

3.2.Обов'язки керівників навчальної практики

Діяльність керівників навчальної практики від кафедри здійснюється у

три етапи: початковий, основний та підсумковий.

На початковому етапі керівники перекладацької практики від кафедри виконують такі **обов'язки**:

- беруть участь у настановній конференції;
- знайомлять студентів з програмою проведення практики, призначають консультаційні дні, з'ясовують інформацію про бази проходження навчальної практики студентами, консультують студентів стосовно ведення щоденника;

- рекомендують студентам комп'ютерні програми перекладацького характеру, словники, наукову, публіцистичну та краєзнавчу літературу тощо.

На основному етапі обов'язки керівників практики від кафедри такі:

- регулярно проводити консультації з навчальної практики, на яких студенти отримуватимуть рекомендації;

- підтримувати зв'язок з керівником практики від базового підприємства щодо забезпечення студентів гідними умовами практики, вирішення питань дисципліни проходження практики, обов'язків, які студент повинен виконувати на базовому підприємстві, а також своєчасності та якості виконання студентом роботи.

На підсумковому етапі керівники практики від кафедри зобов'язані:

- перевірити завдання у повному обсязі, висловити зауваження і оцінити навчальну практику на основі звітної документації;

- перевірити наявність, правильність оформлення та якість складання звітної документації, поставити оцінку за кожен складову звітних матеріалів;

- поставити загальну оцінку за проходження перекладацької практики.

Лінгвістична практика завершується підсумковою конференцією студентів, на якій керівники практики підсумовують результати роботи студентів протягом навчальної практики; студенти обмінюються враженнями про організацію та проведення практики; озвучують основні труднощі і проблеми, з якими стикалися протягом практики.

3. ОСНОВНІ ПРОФЕСІЙНО-ЛІНГВІСТИЧНІ УМІННЯ ТА НАВИКИ СТУДЕНТІВ

За період лінгвістичної практики студенти повинні оволодіти у першу чергу такими професійно-лінгвістичними вміннями:

1. Конструктивно-планувальні вміння. Отримавши індивідуальне завдання від керівника практики від кафедри, студент-практикант планує свою діяльність згідно з трьома етапами проходження практики (див. вище), а саме спланувати тривалість виконання завдання, засоби для його виконання, пошук інформації мовного і фахового характеру, отримання консультацій фахівців.

2. Комунікативні уміння: спілкування з керівниками практики, з носіями польської та англійської мови, проявляючи знання не тільки іноземної та рідної мов, але й національно-культурних особливостей двох країн.

3. Професійні лінгвістичні вміння: здійснювати підготовку матеріалів на екскурсії польською мовою, написання есе чи порівняльний аналіз епітафій англійською мовою, збір та запис фольклористичного матеріалу.

4. Дослідницькі вміння: знаходити необхідну інформацію відповідно до завдань роботи.

Упродовж навчальної практики студенти розвивають та удосконалюють навички самостійного виконання роботи порівняльного характеру, а також опису пам'яток.

Крім того, майбутній філолог має у собі розвивати навички так потрібні при спілкуванні, адже спілкування є потребою й умовою людини, воно передбачає процес обміну цінностями й соціальним досвідом особистості, формує ставлення до себе, до інших людей і суспільства.

5. ПРАКТИЧНІ СКЛАДОВІ НАВЧАЛЬНОЇ ПРАКТИКИ

Лінгвістична практика побудована таким чином, що студенти-практиканти матимуть різноманітні види діяльності.

I. Розмова (діалог) з носіями мови. Знадобляться навички проведення діалогу.

II. Аналіз епітафій польською, англійською та українською мовами. Розуміння специфіки такого жанру.

III. Ознайомлення з культурною спадщиною міста та області, яка містить у собі згадку про Польщу і її відомих представників. Знання пов'язані з історією, культурою, подіями та власними іменами.

IV. Запис фольклорних текстів в письмовій чи усній формі (аудіозапис), Фотографії та ілюстративний матеріал, що засвідчують роботу здобувача.

5.1. Сутність і специфіка діалогічного мовлення

Студенти повинні розуміти, що у професійній діяльності важливу роль відіграє діалогічна (грец. dialogos – бесіда, розмова) мова – форма соціально-мовного спілкування, основа співробітництва і взаєморозуміння між людьми у процесі спільної діяльності. Діалог передбачає безпосередній словесний контакт мовця і слухача, під час якого відбувається активна мовленнєва взаємодія: висловлення (репліки) одного змінюються висловленнями (репліками) іншого, тобто мовець і слухач увесь час міняються ролями. Це природна і простіша, ніж монолог, форма спілкування, тому й займає 70% усього мовного спілкування. Діалогічна мова формується під впливом мотивів діяльності, має певну мету і завдання. Залежно від особистісного ставлення до комунікації або до взаємодії партнерів діалог може мати модальний або диктальний характер. Модальні діалоги поділяються на одномодальні (діалог-унісон, згода) і різномодальні (полеміка, суперечка, незгода). Різнномодальні діалоги складніші за структурою, більш розгорнуті і менш передбачувані, ніж одномодальні. Діалоги диктального типу націлені на одержання і повідомлення інформації або уточнення її. Специфіку діалогічної мови визначають:

- непередбачуваність спілкування, оскільки неможливо заздалегідь спланувати мовну поведінку як співрозмовника, так і власну;
- безпосередність контакту учасників спілкування, а звідси – можливість емоційних проявів;
- використання допоміжних, невербальних засобів (міміки, жестів);
- пряма зорієнтованість мовлення на конкретне висловлення співрозмовника, а отже, необхідність постійно стежити за його думкою, що потребує концентрації мисленнєвих зусиль і проведення деяких мовленнєвомисленнєвих операцій;

– можливість зміни теми висловлювання, що вимагає уваги і відповідної оперативної реакції співрозмовника;

– налаштованість на діалог співрозмовників, що передбачає наявність бажання і вміння слухати і сприймати іншого.

Ці чинники зумовлюють синтаксичні особливості діалогічної мови, зокрема широке і відносно компактне використання речень різної модальності: розповідних, питальних, спонукальних, окличних.

Діалогічна мова характеризується інтонаційним багатством і водночас є інтонаційно неорганізованою, бо відображає природну безпосередність людини. Інтонація у діалозі не тільки бере участь в оформленні речення як комунікативної одиниці, а й сприяє формуванню діалогічного контексту. Важливу роль тут відіграють сила звуку, довжина вимови, темброве забарвлення, темп. Разом з контекстом і ситуацією, в якій відбувається розмова, інтонація конкретизує емоційно-експресивний зміст висловлювання, передає ставлення мовця до сказаного ним або його співрозмовником тощо. У діалогічній мові функціонує репліка – особлива мовна одиниця, яка характеризується відносною формально-граматичною завершеністю і відносною самостійністю. Репліки відрізняються тематично, лексично і синтаксично. Виділяють: репліку-запитання; репліку-відповідь на запитання; репліку-ствердження або заперечення; репліку-оцінку; репліку-імператив; репліку, що вносить новий аспект розвитку теми; репліку, що переводить діалог в іншу тематичну площину; репліку-привітання або відповідь на привітання та ін. Репліки мають різну протяжність: одні відносно лаконічні і самостійні, між ними наявний тільки змістовий зв'язок; інші являють собою ланцюг взаємопов'язаних речень, що дає підстави розглядати їх як мінімонолог або діалогічну єдність.

У діалогічній мові репліки або їх частини можуть повторюватися. Це допомагає мовцю сконцентруватися, виграти додатковий час для роздумів,

підтримати увагу співрозмовника, увиразнити сказане, роз'яснити або уточнити зміст репліки чи запитання тощо. Взаємозв'язок різних видів реплік забезпечує єдність мовного потоку, розвиток розмови. Використання діалогічної мови в діловій сфері і побуті істотно відрізняється, що спричиняють такі позамовні чинники, як мета спілкування та його тривалість. Нечіткі часові межі побутового спілкування і його довільна тематика дають змогу легко переходити від однієї теми до іншої впродовж тривалого часу. Отже, культура діалогічної мови передбачає уміння починати, підтримувати, завершувати розмову, ставити контрзапитання, застосовувати засоби емоційного впливу, висловлювати бажання/небажання, необхідність, терміновість, обов'язковість, ймовірність/неймовірність/малу ймовірність дій (подій), а також уміння слухати співрозмовника, розуміти його запитання і заперечення й адекватно реагувати на них. Висока культура діалогічної мови та добра фахова підготовка допоможуть людині досягти поставленої мети, не образивши партнера і залишивши приємне враження про себе.

5.2. Фольклорно- краєзнавчий компонент Навчальної практики

складається з таких частин:

1. Ознайомлення з місцевістю та складання паспорта населеного пункту: назва населеного пункту (офіційна, неофіційна), етимологія назви, район, область; дата заснування; історія заселення (до заселення); віддаленість від адміністративного центру, залізниці, автостради; наявність школи, костелу, церкви, промислових підприємств, культурних закладів; кількість мешканців, їх рід занять, вікова та національна характеристика.

2. Вибір інформаторів, їх характеристика: вік, стать, освіта, вид занять. Оповідач повинен також бути знавцем матеріальної і духовної культури своєї місцевості. Інформатори повинні бути корінними мешканцями населеного пункту, народженими від корінних жителів; такими, що не залишали населений пункт на довгий час, поляками за національністю, різного віку та статі.

3. Опитування інформаторів за спеціально розробленим питальником (відповідно до методичних рекомендацій). Для забезпечення повноти, правильності відповідей на всі питання доцільно обрати декількох оповідачів. При цьому записується діалог чи полілог між самими інформаторами, уточнюються і доповнюються відомості. Із метою досягнення більшої достовірності відповідей важлива співпраця двох збирачів, один з яких веде бесіду, а інший записує матеріал. У випадку, коли оповідачі не можуть дати відповіді або вона видається не зовсім переконливою, треба за допомогою додаткових питань з'ясувати справжню ситуацію в обстежуваному фольклорно-літературно-краєзнавчому матеріалі.

4. Збір та запис текстів на аудіоносії. З метою досягнення більшої достовірності відповідей важлива співпраця двох збирачів. Записувач повинен дбати, щоб зібрати найважливіші дані. Записувач матеріалу особливу увагу має звернути на повноту розповіді, детальний опис події, явища, обрядових символів, їх ролі і значення. Тому важливо, щоб студент уміло керував розповіддю оповідачів, ставив їм доречні запитання, як от: Коли це відбувалося? Для чого? Чому не можна робити? Хто виконує ту чи іншу дію?

5.3.Слідами польського Станіслава

Наше місто завжди було багатонаціональним, але спершу таки польським. Його заснували на землях Речі Посполитої польські магнати Потоцькі. Коли Галичина відійшла до Австрії, поляки продовжували грати першу скрипку в житті міста. Потім був міжвоєнний період у складі відновленої Польщі. Але у 1939 році Станіславів став радянським, і в наступні десятиліття з пам'яті мешканців усіляко витравлювали «польські сліди».

Досі існує версія, що Андрій Потоцький назвав місто Станіславів на честь свого старшого сина. Втім, нині дослідники стверджують, що фортеця Станіславова існувала ще раніше, ніж у Потоцького народився син. Тому більш вірогідною їм здається версія про назву міста на честь батька Андрія Потоцького, який теж мав ім'я Станіслав.

Пам'ятник Адаму Міцкевичу. Одним з найпомітніших «слідів»

є пам'ятник Адаму Міцкевичу. Це найбільш шанований польський поет. Він ніколи не був у Станиславові, але польська громада його дуже поважала. У 1898 році, з нагоди століття з дня народження поета, громада поставила йому пам'ятник із білого каррарського мармуру. Під час польсько-української війни скульптуру пошкодили, тож у 1930 році міська влада замінила її бронзовою копією. Відтак, отой бронзовий Міцкевич є найдавнішим пам'ятником міста, ще й стоїть посередині однойменної площі, яка жодного разу не змінювала свою назву.

Вулиці митців і битви. Площа Міцкевича – не єдиний топонім Івано-Франківська, що нагадує про старі часи. За Австрії багато вулиць і площ носили імена видатних діячів польської історії. У міжвоєнний період назв суттєво побільшало, але з приходом совітів почалась кампанія з масового перейменування. З карти міста зникли майже всі історичні та державні діячі, втім, залишилось трохи митців.

Так, неподалік Валів збереглася невеличка вулиця, названа на честь видатного польського композитора Фридеріка Шопена. На одному з тамтешніх будинків є барельєф з чоловічим профілем, який деякі дослідники ідентифікують зі славетним музикантом.

Недалеко від неї є вулиця Коперника – фізика, астронома й математика XVI століття. Саме цей уродженець Торуня є автором геліоцентричної теорії побудови Сонячної системи.

У місті відомою теж є вулиця Матейка. Так звали чи не найвеличнішого польського живописця, який прославився своїми історичними полотнами. Одна з його найвідоміших картин присвячена битві під Грюнвальдом, де у 1410 році об'єднані польсько-литовські війська розгромили лицарів Тевтонського ордену. Через 500 років на честь славетної битви назвали новопрокладену вулицю. За німецької окупації її

перейменували на Губернаторську, але пізніше було повернуто історичну назву. Нині вона належить до найгарніших вулиць Франківська.

Відносно недавно у місті з'явилася вулиця Яна Павла II – на честь Папи римського (канонізованого), який щиро симпатизував Україні і її народові.

Храм на Вовчинецькій. Поляки ніколи не складали більшість населення Станиславова, але завжди посідали друге місце, після євреїв. У 1989 році римо-католицькій громаді передали колишній костел Христа Царя на вулиці Вовчинецькій, який до того використовувався як склад. За активної фінансової допомоги з Польщі храм відновили, а у 2010 освятили відремонтований орган. На сьогодні це єдиний костел міста, який гуртує навколо себе поляків.

Меморіальний цвинтар. Люди старшого покоління досі називають Меморіальний сквер за готелем «Надія» польським цвинтарем. Насправді, суто польським він ніколи не був і там ховали представників усіх християнських конфесій Станиславова – українців, німців, вірмен, італійців, чехів, угорців. Але, оскільки саме поляки становили більшість серед християн міста, їхні поховання там домінували. На початку 1980-х старий цвинтар безжально знищили, залишивши лише кілька надгробків. Серед пам'ятників, які вціліли, є кілька польських поховань. Наприклад, учасника антиросійського повстання 1830 року Мауріція Гославського, героя Паризької комуни Кароля Свідзінського, головного лікаря Станиславова Зігмунда Мрочковського, власника парової лазні Францішка Гуравського, а також Юзефи Дзвонковської – другого кохання Івана Франка.

Недарма символом нашого міста є ратуша, зведена у 1935 році. Між іншим, це єдина магістратська споруда України у стилі функціоналізму. А ще у плані вона нагадує орден *Virtuti Militari* – найпочеснішу бойову нагороду Другої Речі Посполитої.

Колегіат Пресвятої Діви Марії. Колегіату Пресвятої Діви Марії та святих Андрія і Станіслава було зведено у другій половині XVII століття польським гетьманом коронним Анджеєм Потоцьким, фундатором усього міста, задуманого як оборонна фортеця, що мала стояти на сторожі східних кордонів Речі Посполитої під час татарських набігів. Окрім сакрального призначення, вона також стала мавзолеєм родини Потоцьких. Завдяки родині Потоцьких у 1660-1670-х роках у місті були побудовані храми для представників майже всіх конфесій та віровизнань, які проживали в Станіславові: православна церква, синагога, вірменська церква. У колегіаті Станіславова (у 1962 році місто перейменовано на Івано-Франківськ) відбувається дія трилогії Генрика Сєнкевича – панахида за померлого Міхала Володйовського.

Костел Непорочного Зачаття Діви Марії зводили у колишньому Станіславові (на основі креслення французького інженера-архітектора Франсуа Корассіні, який був придворним польського шляхтича Андрія Потоцького). Храм будували близько 30 років. Є документи, що його освятили у 1703 році і присвятили Діви Марії. Деякий час науковці навіть вважали, що костел носить назву Найсвятішої Діви Марії. Пізніше, все ж встановили, що точна назва храму - Непорочного Зачаття Діви Марії. Це доводить сюжет ікони, яка свого часу прикрашала головний вівтар римо-католицького костелу. Нині тут зберігається лише її друкована копія, а сама ікона після 1946 року опинилась у польському місті Ополє. Досить довго храм Непорочного Зачаття Діви Марії був не лише польським костелом, але й усипальницею родини Потоцьких, які є засновниками міста.

Тут були поховані Андрій Потоцький, його дружина Анна з Рисінських, старший син Станіслав Потоцький, який загинув у битві з турками під Віднем. Це була важлива битва, бо тоді вважали, що як впаде Відень, то впаде і вся Європа. З наших земель пішли війська на Відень, і частиною їх керував молодий 23-річний Станіслав Потоцький. Він загинув у перший день битви. Дослідники стверджують, що серце Станіслава поховане

у Францисканському соборі Відня, а забальзамоване тіло привезли для поховання в родинній усипальниці.

Останнє богослужіння у костелі відбулося 1957 року. Вже п'ять років потому інтер'єр польського костелу Непорочного Зачаття Діви Марії зазнає повної руйнації. Тоді ж останки багатьох членів родини Потоцьких з їх усипальниці просто зникли. Подейкують, череп Станіслава Потоцького опинився у морфологічному корпусі медінституту. Однак жодного документального підтвердження цього факту не існує.

Бастіон – це фортечна галерея, яка збудована біля залишків старовинного муру Станіславського замку. Фортеця була збудована у 1662 році на замовлення Андрія Потоцького.

Палац Потоцьких збудований Андрієм Потоцьким у другій половині 17 століття і був сімейним осередком роду. Він є пам'яткою архітектури.

Польське культурно-спортивне товариство «Сокіл» створене в місті у 1884. Його члени дбали про своє культурне і фізичне вдосконалення, пропагували полонізаторські ідеї, ворожі українському населенню. 14 вересня 1893 товариство домоглося від ради міста виділення йому під забудову частини подвір'я школи ім. Міцкевича (нині пл. Міцкевича, 3). На кращий проект був оголошений конкурс, у якому переміг краківський архітектор К. Заремба. Будова тривала трохи більше року, її вартість становила 80 000 корон. Відкриття відбулося 22 вересня 1895. Закінченого вигляду будинок набрав у 1905. У лютому 1927 в приміщенні сталася сильна пожежа. Шкода оцінювалась у 200 000 злотих. В 1929 споруду відбудували, а в її тилу спорудили кінотеатр «Тон» (нині «Люм'єр»). Від серпня 1945 в будівлі міститься обласна бібліотека для дітей.

Зрозуміло, що наведені імена і споруди є неповним переліком культурної спадщини поляків у нашому місті.

ТЕМИ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ПРЕЗЕНТАЦІЙ НА ЕКСКУРСІЮ:

1. Powstanie Grodu Rewery – rys historyczny Stanisławowa, prawo magdeburskie

2. ul. Szewczenki i park Szewczenki (pierwsze ukraińskie gimnazjum, rezydencja biskupów
3. ul. Czornowoła (Gołuchowskiego), Dom Narodowy, budynek Rodemptorystów, Więzienie Dąbrowa
4. ul. Siczowych Strilciw (Sobieskiego), hotel Austria,
5. ul. Mazepy, Powszechna Kasa Oszczędności i Dyrekcja Kolei
6. ul. Niepodległości (Sapieżyńska), pasaż Gartenberg i kawiarnia Edison
7. Plac Mickiewicza, pomnik Adama Mickiewicza, Teatr St. Moniuszki
8. Kościół ormiański, żydzi w Stanisławowie, synagoga, cmentarz żydowski 9
- . ul. Szpitalna, Zamek Potockich
10. ul. Gałycka, Plac Rynkowy i Ratusz
11. Plac Szeptyckiego (Franciszka), gimnazjum im. M. Romanowskiego i Kościół jezuitów
12. Stanisławowska Kolegiata i ul. Nyzowa (łaźnia)
13. Miasto forteca, mury obronne (Bastion)
14. ul. Belwederska, szkoła żydowska, getto żydowskie, browarnia Sadelmaiera (ul. Nowgorodzka)
15. Stanisławowska nekropolia (skwer Memorialny).
16. ul. Niepodległości (Sapieżyńska) kamienica Gauswalda, hotel Union, kamienica Wajngartena
17. Teatr im. Franka (Kino Lumiere), polski Sokół, hotel Bristol

ТЕМИ ЕСЕ АБО МІНІПРОЄКТУ

1. «What cemeteries can teach linguistic and traslators» (англійською мовою);
2. Збір та порівняльний аналіз епітафій польською, англійською та українською мовою (до 10 прикладів) – українською мовою.

6. ПІДСУМКИ НАВЧАЛЬНОЇ (ЛІНГВІСТИЧНОЇ) ПРАКТИКИ: ЗВІТНА ДОКУМЕНТАЦІЯ

Після закінчення терміну перекладацької практики студенти звітують про виконання програми навчальної або виробничої (перекладацької) практики і на протязі трьох днів надають звітну документацію керівникам практики від кафедри. Керівники практики перевіряють документи та оцінюють результати виконання програми.

Звітна документація містить наступні компоненти:

- 1) Опис пам'яток архітектури про обраний об'єкт в м. Івано-Франківську (екскурсія та презентація) польською мовою (теми додаються на с.23-24);
- 2) Індивідуальне завдання (есе або мініпроект англійською мовою на одну з обраних тем (теми на с. 24);
- 3) Участь у виїзних екскурсіях з метою збору фольклорно-краєзнавчого матеріалу та запис фольклорного тексту (письмово або аудіо-);
- 4) Щоденник лінгвістичної практики (див.додаток);
- 5) Звіт про проходження практики (у довільній формі).

Керівники лінгвістичної практики від кафедри у тижневий строк перевіряють звітну документацію студента, оформлену в окрему папку з файлами за кожним компонентом звітної документації, а також на Гугл-диску, підраховують кількість балів і виставляють загальну оцінку в відомість та залікову книжку студента. Оцінка може бути занижена, у разі якщо звітна документація подається студентом після вказаного кінцевого терміну (- 10 балів).

7. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПРАКТИКИ

На підставі аналізу відгуку від керівника кафедри про роботу студента-практиканта, правильності оформлення звітної документації відповідно до

вимог, студенту-практиканту виставляється підсумкова оцінка.

Навчальна (лінгвістична) практика оцінюється за 100 бальною шкалою.

№	Вид діяльності	Бали
1.	Опис пам'яток архітектури про обраний об'єкт в м. Івано-Франківську (екскурсія та презентація) польською мовою (теми додаються на с.23-24);	30
2.	Індивідуальне завдання (есе або мініпроект) англійською мовою на одну з обраних тем (теми на с. 24);	30
3.	Участь у виїзних екскурсіях з метою збору фольклорно-краєзнавчого матеріалу та запис фольклорного тексту (письмово або аудіо-);	20
4.	Щоденник лінгвістичної практики (див.додаток);	10
5.	Звіт про проходження практики (у довільній формі).	10
	Усього:	100

Порядок переведення рейтингових показників успішності у європейські оцінки ECTS.

Підсумкова кількість балів (max – 100)	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за бальною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS
1 –34	Незадовільно	«незадовільно» (з обов'язковим повторним курсом)	F
35– 59		«незадовільно» (з можливістю повторного складання)	FX

60– 68	Задовільно	«достатньо» (виконання задовольняє мінімальним критеріям)	E
69-74		«задовільно» (непогано, але із значною кількістю недоліків)	D
75– 81	Добре	«добре» (в загальному вірне виконання з певною кількістю суттєвих помилок)	C
82-89		«дуже добре» (вище середнього рівня з кількома помилками)	B
90-100		«відмінно» (виконання з незначною кількістю помилок)	A
	Відмінно		

Студенти отримують зразки оформлення звітної документації на початку проходження перекладацької практики. Вони повинні правильно оформити документацію (за зразками) та вчасно надати керівникові практики. Оцінка за документацію виставляється згідно з правильністю, повнотою, грамотністю її оформлення.

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Діда Р., Устинський В. Життєпис Івано-Франківська. Івано-Франківськ : Лілея-НВ, 2022. 767 с.
2. Матеріали Інтернет-сторінки: <http://stanislawow.net/historia.htm>
3. Андрущенко Т.М. Основи перекладознавства: навчальний посібник. – К.: Видавництво Либідь, 2011. – 312 с.
4. Коломієць Л.В. Теорія і практика перекладу: навчальний посібник для студентів-філологів. – Вінниця: Нова Книга, 2010. – 328 с.
5. Цівкач О. Їх поєднала земля станіславівська... Діячі польської культури Прикарпаття XIX – першої половини XX століття. Станіславівське воєводство: навч. посібник [для студ. вузів] / О. М. Цівкач. Івано-Франківськ. Симфонія форте, 2012. 204 с.
6. Навчально фольклорно-літературно-краєзнавча практика, програма та методичні рекомендації. Івано-Франківськ, 2023. Режим доступу: <https://ksm.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/125/2025/03/metodychni-r.-i-prohrama-praktyky.pdf>
7. Серія «Моє місто». Івано-Франківськ: Лілея НВ
 - № 1 Грибович М.: "Історія окружного міста Станиславова в Галичині в 1847 р." / пер. з пол. (2007)
 - № 2 Бондарев Іван: "Фортеця на Волоському тракті" (2008)
 - № 3 Головатий Михайло: "Етюди старого Станиславова" (2007)
 - № 4 Гайковський Станіслав: "Станиславів і його пам'ятки з давніх часів" / пер. з пол. (2007)
 - № 5 Полєк Володимир: "Майданами і вулицями Івано-Франківська" (2007)
 - № 6 Баронч Садок: "Пам'ятки міста Станиславова" / пер. з пол. (2008)
 - № 7 Шарловський Алоїзій: "Станиславів і Станіславський повіт з погляду історичного та географічно-статистичного" / пер. з пол. (2009)
 - № 8 Струмінський Мартин: "Історія міста Станіслава" / пер. з рос. (2007)
 - № 9 Цеклер Ліллі: "Бог чує молитву. Життя Теодора Цеклера, розказане Ліллі

Цеклер" / пер. з нім. (2007)

№ 10 Ісаїв Петро: "Історія міста Станиславова" (2008)

№ 11 Хованець Чеслав: "Вірмени у Станиславові в XVII-XVIII ст." / пер. з пол. (2008)

№ 12 Площанський Венедикт: "Галицько-Руське місто Станиславів з достовірних джерел" / пер. з язичія (2009)

№ 13 Федунків Зіновій: "Герби Івано-Франківська/Станиславова" (2008)

№ 14 Макар Володимир: "Мій Станиславів" (2008)

№15 Монолатій Іван (упор.): "Свято стрілецької дивізії "Галичина" у Станиславові 11 липня 1943 р. Документальні свідчення, спогади, історичні світлини" (2008)

№ 16 Монолатій Іван (упор.): "Станиславів у часи Західно-Української Народної Республіки. Документальні свідчення, спогади, оголошення, накази революційної доби" (2008)

"№ 17 Фоєрман Юліуш: "Щоденник зі Станіславова (1941-1943 рр.)" / пер. з пол.

№ 18 Головатий Михайло (упор.): "Івано-Франківський некрополь" (2008)

№ 19 Монолатій Іван, Соловка Любов (упор.): "Станиславів і Голодомор 1932-1933рр. Документальні свідчення про реакцію станиславівців на геноцид українського народу 1932-1933 рр." (2009)

№ 20 Баранський Каміль: "Станиславів до і після 1919 року" / пер. з пол. (2009)

№ 21 Рубель Амалия: "Хроніка філії Союзу Українок у Станиславові" (2009)

№ 22 Діда Роман: "Алеями міського парку" (2010)

№ 23 Дейчаківський Ігор: "Копаний м'яч у Станиславові" (2010)

№ 24 Чемеринський Андрій, Іваночко Василь (упор.): "Пласт у Станиславові та Івано-Франківську" (2009)

№ 25 Головатий Михайло: "200 вулиць Івано-Франківська" (2010, 2012)

№ 26 збірник статей: "Станиславівська фортеця" (2010) (упор. Іван Бондарев, Зеновій Федунків)

№ 27 Штрайт Леон: "Станиславівські синагоги" (2010)

- №28 збірник статей: "З історії польського міщанства в Станиславові" / пер. з пол. (2024)
- № 29 Заленський Станіслав "Отці єзуїти в Станиславові" / пер. з пол. (2010)
- № 30 Круцик Роман: "Дем'янів Лаз" (2010)
- № 31/1 "Пам'ятки історії та культури Івано-Франківська. Історико-архітектурний нарис. Кн. I" (2015)
- № 31/2 "Пам'ятки історії та культури Івано-Франківська. Археологія, історія та мистецтво Кн. II" (2016)
- № 31/4 "Пам'ятки історії та культури Івано-Франківська. Некрополі Івано-Франківська. Кн. IV" (2012)
- № 32 Еразмус Цеклер: "Ви мусите жити! Теодор Цеклер як засновник найбільшої благодійної організації у Східній Європі" / пер. з нім. (2013)
- № 33 збірник статей: "Станиславівські ратуші" (2011) (упор. Іван Бондарев) (2011)
- № 34 Федунків Зеновій: "Станиславів на давніх мапах та планах" (2014)
- № 35 Монолатій Іван, Лазарович Микола: "Станиславів і Український легіон" (2015)
- № 36 Бондарев Іван: "Слідами забутих пам'ятників" (2014)
- № 37 збірник статей: "Імпреза. Міжнародна бієнале" (2012)
- № 38 Адамович Сергій: "Станиславів у часи лихоліть Великої війни (1914-1918 рр.)" (2013)
- № 39 Соколовський Зеновій: "Архітектори радянського Івано-Франківська" (2014)
- № 40 Шептицький Андрей: "Перше слово пастиря" (2015)
- № 41 Вуянко Марія: "Давні українські храми Івано-Франківська XVII-XVIII ст." (2017)
- № 42 Бучик Олена: "Станиславів буденний і святковий. Побутово-звичаєвий путівник" (2018)
- № 43 Юрій Мозіль (спр. о. Юрій Федорів): "Записки в'язня Станиславівської тюрми" (2012)
- № 44 Зелінський Юзеф: "Нарис історії міста Станиславова" / пер. з пол. (2021)

№ 45 Бондарев Іван: "Таємниці Діброви" (2019)

№ 46 Островський Мар'ян: "Записки студента станіславівської гімназії 1884-1889 рр." / пер. з пол. (2020)

№ 47 збірник статей: "Івано-Франківське обласне культурно-наукове товариство "Рух"- провісник українського відродження 1988-1991 років (2021)

№ 48 Федунків Зеновій (упор.): "Три штурми Станиславова" / пер. з пол. (2022)

№ 49 Шпунд Симон: "Жахиття, скоєні росіянами в Станиславові" / пер. з нім. (2023)

№ 50 "50 книжок про Місто: покажчик до історико-краєзнавчої серії "Моє місто" (вип. 1-50)" / упор. З. Жеребецький, І. Монолатій, З. Федунків (2024)

№ 51 "10 художників Івано-Франківська" (2024)

ДОДАТКИ
Щоденник навчальної (лінгвістичної) практики
(титульна сторінка)

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА
ФАКУЛЬТЕТ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра слов'янських мов

ЩОДЕННИК
з лінгвістичної практики

Прізвище _____

Ім'я _____

По батькові _____

Напрямок підготовки _____

Курс _____

Група _____

Івано-Франківськ
2025

Щоденник лінгвістичної практики (розпорядження)

Щоденник лінгвістичної практики (робоча сторінка)

Робочі записи

_____Тиждень практики

Дата	Запис про виконання завдання

Зауваження керівника _____

Перевірив: _____

/підпис керівника/

**Кількість таких сторінок дорівнює кількості тижнів
перекладацької практики*

Щоденник лінгвістичної практики (висновок керівника)

Керівника практики від кафедри

This image shows a single sheet of white paper with horizontal blue ruling lines. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

Залікова оцінка практики"_____"

Підпис керівника _____ "_____" _____ 20__р

